

[Tholstrup.]

og at forudsætningerne for lovens opretholdelse er brudt. Jeg må sige, at jeg er meget skuffet over, at venstre tager denne lunkne stilling. Jeg kan ikke opfatte det anderledes, end at venstre nu ikke rigtig vil være med til afviklingen, men så må de også bære ansvaret for, at vi har tøjskatten. For enten er man tilhænger af den, eller også er man modstander af den; disse mellemstandpunkter er ikke rigtig holdbare på et sådant område.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard sagde til de konservative, at hvis man op hævede tøjskatten, kom der underskud på finansloven; men det er en indrømmelse af, at man bruger pengene i det almindelige budget, og det blev jo også understreget ved den senere bemærkning, at pengene er bundet på finansministeriets konto, men indgår i nationalbankens balance. Skal vi ikke være enige om, ærede medlem, at pengene er gået til vejmillionernes brigade? Skal vi ikke være enige om, at de ikke står bundet, således som jeg — hvad jeg ved tidligere lejligheder har defineret — opfatter bundne penge, nemlig således, at de ikke kan røres til andre formål? Jeg tror, vi kan slå fast, at da man vedtog denne lov, bildte man hele befolkningen ind, at pengene skulle bindes, så de ikke kunne bruges til andre formål — og desuagtet har man brugt dem og agter at bruge dem i fremtiden.

Aksel Møller: Jeg vil gerne gøre en enkelt bemærkning i anledning af det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaards afbrydelse af mit partis ordfører i denne sag, det ærede medlem hr. Weikop, i dennes sidste replik.

Det ærede medlem hr. Weikop redegjorde for sit syn på ønskeligheden af at aftrappe tekstilafgifterne og henviste til, at det omfang, hvori aftrapningen kunne finde sted, ikke havde helt den samme økonomiske rækkevidde, som andre har prøvet at give det udseende af i denne diskussion. Det ligger jo i aftrapningens langsommelighed.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard afbrød da med et spørgsmål: men hvad så med nedsættelsen af de direkte skatter?

Se, nu vil jeg spørge det ærede medlem, om hans støtte kan opnås til en nedsættelse

af de direkte skatter, for hvis det er tilfældet, er det konservative folkeparti parat til at forhandle med det ærede medlem derom. Og så er det klart, at andre afgifter må træde i baggrunden som middel til lettelse af befolkningens leveomkostninger. Det er jo tankegangen i den konservative politik, at det drejer sig om at lette leveomkostningerne, for at omkostningsniveauet kan bevares i relativ ro. Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard og den højtærede finansminister skal altså ikke være i tvivl om, at hvis der er stemning for at foretrække en udvej som den, vi har anbefalet, nemlig en lettelse af de direkte skatter, også på bekostning af de indirekte, er det en politik, som det konservative folkeparti mener må have førsteprioritet. Derom er der ingen tvivl.

Men jeg vil til slut sige til det ærede medlem, at det jo ikke kan være således, at vi, fordi vi ikke kan opnå tilslutning hertil, simpelt hen skal opgive at gøre forsøg på at få tilslutning til ad anden vej at lette byrderne for befolkningen, når det viser sig, at der måske er større stemning derfor i det høje ting.

Anker Lau: Jeg må beklage, at den højtærede finansminister og det ærede medlem hr. Tholstrup er så utilfredse med mig, men det er der jo ikke noget at gøre ved. Jeg betragter ikke denne sag som en ren og skær demonstration forud for valget. Det er hele tiden fremgået af det, jeg har sagt; ingen kan være i tvivl om, hvad min mening er.

Vi har aldrig stemt for denne lov. Vi har givet udtryk for, at vi ønsker afvikling så snart som muligt, men man skal ikke tage fejl af, at vi ikke også har blik for de vanskeligheder, der er i hele situationen, og det er en af grundene til, at vi har foreslået, at sagen skulle gå i udvalg. Jeg er ganske klar over, at der bliver meget kort tid til udvalgsbehandlingen, det er ligetil, men hvad hjælper det det ærede medlem hr. Tholstrup, at han får sit forslag stemt ned i dag? Det kan vi jo godt gøre — ja, jeg mener ikke „vi“, man kender jo vor stilling — men flertallet i denne sal vil gøre det, det ved vi, det har det givet udtryk for. Jeg finder ingen anledning til at gøre denne sag til en politisk demonstration. Trods den